

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/37/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010086
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:3513010086.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci proti obžalovanému B. B., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom F., A.. R. Č.. X, prechodne bytom X. Č.. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, trestne stíhaný pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. januára 2014 v Novom Meste nad Váhom t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: B. B. R. Č. M. A., nar. XX.XX.XXXX v K.,
trvale bytom F., A.. R. Č.. X, prechodne bytom X. Č.. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody,

je vinný, že

spolu s B. F. dňa 26.09.2012 v čase asi o 09.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode v X. na pozemku, priláhlého k rodinnému domu č. XXX, patriacemu poškodenému F. P., vnikli do kovového kontajneru, slúžiaceho ako sklad náradia tak, že B. B. doposiaľ nezisteným predmetom vylomil visiacu zámku na dverách kontajnera, otvoril dvere a obaja vošli dnu, odkiaľ následne odcudzili univerzálny antikorový bojler s príslušenstvom a medenú trubku dĺžky 10 m v hodnote spolu najmenej 50,-Eur, pričom B. B. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 2T/169/2010 zo dňa 16.11.2010 s právoplatnosťou dňa 14.12.2010 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,

t e d a

spoločne si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, uvedený čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4. ods. 8 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 /šestnásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie proti obžalovanému B. B. trestné konanie pod spisovou značkou 1T/37/2013 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 832/12-12 zo dňa 25.02.2013 na skutkovom základe tam uvedenom, ktorá bola podaná na B. B. a B. F..

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v predmetnej trestnej veci vydal dňa 28.02.2013 trestný rozkaz, proti ktorému podal obžalovaný B. B. odpor listom zo dňa 29.04.2013. B. F. odpor nepodal a vo vzťahu k nemu nadobudol trestný rozkaz právoplatnosť dňa 15.03.2013.

Súd preto nariadil vo veci hlavné pojednávanie, na ktoré predvolal obžalovaného, poškodeného F. P., svedkov B. F., X. Q., J. B., F.T. Č., L. A., M. V., ktorí vypovedali na hlavnom pojednávaní a boli prečítané listinné dôkazy vzťahujúce sa na prejednávajúcu trestnú vec a osobu obžalovaného.

Súd z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a po dôkladnom vyhodnotení všetkých dôkazov má preukázaný skutkový stav veci ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný B. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalobe prečítanej prokurátorom, porozumel i poučeniu o právach obžalovaného a po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný. Z jeho výpovede vyplynulo, že v prípravnom konaní sa priznal k tomu čo nespravil, lebo policajt A. mu povedal, že sú na obvodnom oddelení na neho nasratí a má na Obvodnom oddelení PZ vypovedať to čo vypovedal F., lebo inak pôjde do väzby. Na obvodnom oddelení ho nepoučili o jeho právach. len tvrdil, že keď nepôjde podľa pravda a toho čo vypovedal F., pôjde do väzby. Predložili mu stôl čo vypovedal F. a obžalovaný povedal, nech to spíšu podľa F., lebo nevie čo má vypovedať, lebo kradnúť nebol. Nie je pravda čo tvrdí F. voči jeho osobe. Zápisnicu podpísal, lebo sa mu vyhrážali väzbou. Obžalovaný uviedol, že v inkriminovaný deň išiel pešo do X. a na hlavnej ceste stretol F., ktorý išiel smerom do Nového Mesta nad Váhom do zberu. V zberni pomáhal veci vykladať F.. Z pracovníkov zberne tam bol muž menom X. a majiteľ zberne pán B.. F. mu nepovedal odkiaľ to má. F. pomáhal to dať na váhu. Až na druhý deň sa pýtal F., odkiaľ to má, na čo mu F. povedal, že z X. z humien. Dal mu facku za to, že kradol u nich v X. a preto F. vypovedal proti nemu. Myslel si, že ho A.A. zavolať kvôli tej facke. Zápisnicu z prípravného konania musel podpísať, lebo ak by ju nepodpísal, policajt mu povedal, že pôjde do väzby a ak to podpíše bude to priestupok. Tieto skutočnosti uviedol preto, lebo vo výkone trestu sa poradil. Tento skutok nespáchal. F. pomáhal vykladať bojler. Pre rozpor medzi výpoveďou obžalovaného na hlavnom pojednávaní a jeho skoršou výpoveďou z prípravného konania, bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď obžalovaného B. B. z prípravného konania v procesnom postavení obvineného zo dňa 10.10.2012, z ktorej vyplynulo, že dňa 25.09.2012 sa dohodol s B. F. ml. na adrese J. XX, že na druhý deň pôjdu zohnať nejaké železo do X., nakoľko B. F. nemal peniaze na jedlo a bolo mu ho ľúto. Dňa 26.09.2012 asi po 07.00 hod B. F. ml. zobral svoju káru a vyrazili z Nového Mesta nad Váhom do X. po ceste pri kanáli. V X. vyhládol nejakú starú bídu, kde predpokladal, že bude nejaké staré železo. Vošli do obce asi po 09.00 hod., prešli cez kovový most kanálu rieky Váh na druhú stranu a po poľnej ceste prišli k pozemku, kde mal vyhladnutú bídu. Pozemok nebol zo strany od kanála oplotený, podišiel k plechovej búde, videl na nej visiaci zámok, ktorý bol pokazený a nebol zamknutý a tak ho zložil dole a odložil na zem a otvoril dvere do budy. B. F. stál asi 8 - 10 m od budy pri káre pod ovocnými stromami. Obžalovaný vypovedal, že mal pri sebe rukavice, no nepoužil ich, lebo nemusel lámať zámok. B. F. bol dosť ďaleko do neho, preto nevidel čo robí so zámkom. V búde boli nejaké rebríky, čerpadlá, náradie, no spolu s B. F. vyniesli antikorový bojler a medené trubky, ktoré naložili na káru a potom z pozemku odišli. Vrátili sa do Nového Mesta nad Váhom rovnakou cestou ako prišli a v Novom Meste nad Váhom odovzdali do zberne na Trenčianskej ulici ukradnuté veci. Bol tam pracovník menom X., s ktorým sa poznajú. Obžalovaný sa pýtal B. F., či má pri sebe občiansky preukaz. Povedal mu, že nemá, ale že môže dať občiansky preukaz svojho otca. Pracovník zberne poznal oboch F., staršieho aj mladšieho, a preto súhlasil a vypísal potvrdenie na výkup železa na B. F. staršieho. Za odovzdané veci - bojler o váhe 40 kg a medené trubky o váhe 8 kg, dostali 80,- Eur. Potom odišli do Billy v Novom Meste nad Váhom, kde B. F. si nakúpil nejaké potraviny. Obžalovaný z vyplatených peňazí nič nedostal. Obžalovaný k prečítanej výpovedi uviedol, že počul prvý krát a nič z toho nie je pravda. Pravda je len to, že odovzdali bojler a trubky do zberu, lebo ho požiadal B. F. o pomoc. Ostatné nie je pravda. Policajt si to musel nejako skombinovať a tlačil ho, aby to podpísal a vyhrážal sa mu, že inak pôjde do vyšetrovacej väzby. Písal to podľa F. výpovede. Zápisnicu nečítal a ani mu ju nikto neprečítal.

Z obsahu výpovede svedka poškodeného F. P. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalobe porozumel a v príbuzenskom pomere k obžalovanému nie je. Z obsahu jeho spontánnej časti výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že všetko vypovedal pri výsluchu, pričom bol vykradnutý niekoľkokrát, ale nemal žiadne dôkazy. Poslednýkrát si bol istý, že to bolo odovzdané v nejakom šrotovisku, našiel ho v šrotovisku v Novom Meste nad Váhom, bojler bol už rozpálený. Potom išiel na bezpečnosť to udať a potom sa našli vinníci. Z odpovedí svedka poškodeného na otázky vyplynulo, že v inkriminovaný išiel okolo búdy opatriť hydinu, kde mal náradie, búda bola otvorená, zámok vyložený a oko zo zámku bolo na zemi. zámok musel byť vypáčený, lebo aj haspra bola ohnutá. Zobrali bojler a medené trubky, čo je finančne najvýhodnejšie. Časť, kde je búda, nie je oplotená. Následne išiel po zberniach v Novom Meste nad Váhom, kde u pána B. našiel bojler a trubky. Pán B. mu povedal, kto to doniesol, ale nechcel mu to povedať, preto išiel na políciu. Bol vykradnutý 3-4 krát. Prvýkrát mu ukradli babetu, druhýkrát medený kotlík a nejaké náradie, po tretíkrát a obehové čerpadlo a hadice. Nehlásil to, lebo nemá žiadne dôkazy. Štvrtýkrát to bola táto krádež. Svedok poškodený uviedol, že zámok bol funkčný. Obžalovaného nepozná. Záhrada je oplotená len z jednej strany a je prístupná z poľnej cesty, ktorá je súkromná. Osobu s menom B. F. nepozná.

Z obsahu výpovede svedka B. F. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalobe porozumel a k obžalovanému je bez príbuzenského pomeru. Z obsahu jeho spontánnej časti výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že prišiel za ním obžalovaný s tým, aby zobral káru a že pôjdu na železo. Pýtal sa ho kam idú, ale obžalovaný mu nepovedal mu kam pôjdu. Potom išli do tých X. k búde, kde je železo. Obžalovaný mu povedal, aby sa nebál, že naprázdno neodídu. Obžalovaný išiel k búde, odkiaľ svedok počul buchot, keď vylomil zámok, nevie čo mal v ruke, zavolať ho dovnútra, odkiaľ vytiahli antikorový bojler a meč. Naložili na káru a odišli do zberne, kde dostali peniaze a rozdelili sa. Z obsahu výpovede svedka na položené otázky vyplynulo, že búda bola vlastne unimobunka. Svedok uviedol, že prvý v búde bol obžalovaný, potom vošiel dnu, pomohol mu, naložili veci na káru a odišli do zberu. Pracovníkovi v zberni na otázku odkiaľ to je a či to nie je ukradnuté, svedok povedal, že veci sú z X.. Pracovník si svedka zavolať ho na bok a svedok mu povedal, že to je ukradnuté. Nepovedal mu nič bližšie. B. neveril, lebo on vyprával niečo iné, že to bol odpad. Zavolať si ho na bok a svedok povedal, že to je z X. a je to ukradnuté. nevie ako obžalovaný otvoril búdu, asi tam musel mať niečo nachystané, počul len buchot a potom povedal, aby išiel, lebo je otvorené. Trvalo mu to asi 5 -10 minút. Keď prišli do X., nič nemali len káru. Nápad do X.Ž. bol obžalovaného. Povedal mu, že idú na železo, ktoré malo patriť obžalovanému. Keď prišli na miesto do tej búdy, zbadal rodinnú chalupu, povedal obžalovanému, že nejde a obžalovaný mu povedal, že aby sa nebál, na prázdno neodídu. Dostali v zberni 50 Eur, rozdelili sa na polovicu, svedkovi zostalo 25,- Eur, za ktoré kúpil potraviny. V zberni dostali lístok, odovzdal občiansky preukaz svojho otca, lebo svoj nemal. Obžalovaného sa na občiansky preukaz nepýtali. Nevie prečo. Na mieste krádeže nikdy predtým nemal, bol tam prvýkrát. Búda bola uzatvorená. Počul buchot a zámok bol rozbitý. Zámok mal v ruke, kam ho dal, ale nevie. Obžalovaný mal rukavice, kde ich mal nevie povedať. Keď išli do X., rukavice nemal. Veci v zberni preberal X. Q., ktorý sa ho pýtal odkiaľ to je. Túto skutočnosť neuviedol, lebo sa ho na to nikto nepýtal. K rozporu z výpoveďou z prípravného konania zo dňa 03.10.2012, kde sa pracovník zberne pýtal odkiaľ to je, B. mu povedal, že je to z X. a nie je to ukradnuté. K rozporu svedok uviedol, že X. Q. sa pýtal a svedok mu povedal, že to je z X.. Nevie ako to policajť písal, či ho dobre nepočúval, nevie. K rozporu s výpoveďou z prípravného konania zo dňa 03.10.2012, kde uviedol svedok, že za veci dostali v zberni 80,- Eur a na hlavnom pojednávaní vypovedal svedok, že za veci v zberni dostali 50,- Eur, svedok uviedol, že môže byť, nepamätá si, vie, že sa delili. Obžalovaný ho neinštruoval, aby o skutku mlčal. o má vypovedať. K rozporu s výpoveďou z prípravného konania zo dňa 03.10.2012, kde uviedol svedok, že obžalovaný ho inštruoval, že nemá nikom nič hovoriť a hlavne nie policajtom, lebo dostane výprask a zavrú ho, svedok uviedol, že nevie ako sa to dostalo do zápisnice. Stále si trvá na tom čom vypovedal. Ku vzťahu s obžalovaným uviedol, že sa poznajú asi 4 roky. Keď obžalovaný potreboval, požičal mu káru a naopak. Obžalovaný mu nedal facku. Pred pojednávaním nikto svedka neoslovil o tom čo má vypovedať. Obžalovaný uviedol k výpovedi svedka, že tento klame. Z obsahu výpovede svedka X. Q. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalobe porozumel a k obžalovanému je bez príbuzenského pomeru. Z obsahu jeho spontánnej časti výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v inkriminovaný deň došli spolu F. a B. a dovezli na káre bojler a pýtal sa ich dvakrát, či je to kradnuté, povedal mu že nie. Odvážil to a vyplatil ich. Vypísal príjemku na F. otca, lebo F. nemal občiansky nemal. Občiansky jeho otca tam mal. Bojler rozpálil. Povedali mu, že je to z X. a že im to dal nejaký pán. Myslí si, že na otázku odpovedal B.. Z odpovedí svedka na položené otázky vyplynulo, že obžalovaného pozná, chodieval nosiť železo. Nezášťoval odkiaľ tá vec pochádza. Na druhý deň prišiel majiteľ bojlera, že to je jeho, že to je ukradnuté. Povedal mu, že je to rozpálené na menšie kusy a pripravené na expedíciu. Svedok vypísal príjemku na meno B. F. Q., lebo ten povedal, že keď

jeho syn nebude mať občiansky, môže to napísať na neho. Peniaze vyplácala účtovníčka, nevie kto išiel pre peniaze. Od obžalovaného pýtal občiansky, ale nemal ho. Občiansky nemal ani jeden ani druhý, preto to dal na otca F.. Bolo to asi 5 kg medi, asi 50 kg antikory, ale z toho dal dole asi 10 kg železa dole. Obžalovaný uviedol k výpovedi svedka, že tento klame; uviedol, že F. došiel sám do zberne, vybehol z nej a zavolať ho na pomoc do zberne.

Z obsahu výpovede svedka J. B. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalobe porozumel a k obžalovanému je bez príbuzenského pomeru. Neodmietol vypovedať. Z obsahu jeho spontánnej časti výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že X. Q. bol na pracovisku, kde vykupuje kovový odpad, prišiel tam a bol tam F. a obžalovaný, pýtal sa čo sa deje a potom odišiel do kancelárie. Priviezli nejaký bojler a kus medi. Zamestnanec sa určite pýtal odkiaľ veci pochádzajú. Vždy sa to pýtajú. Svedok bol v búde, kde kontroloval doklady a myslí si, že sa rozprávajú. Bolo to dávno, preto nevie presne. Bol tam pán P., ktorý tvrdil, že veci sú jeho. Výdajka sa písala na otca B. F.. Svedok videl ako obaja, obžalovaný i F., prišli spolu do zberne a ako aj odchádzali, no s odstupom času si nie je istý, vedel by sa k tomu vyjadriť jeho zamestnanec pán Q..

Z obsahu výpovede svedka L. A. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalobe porozumel a k obžalovanému je bez príbuzenského pomeru. Neodmietol vypovedať. Z obsahu jeho spontánnej časti výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že ako príslušník PZ vypočul poškodeného, urobili sa úkony pred začatím trestného stíhania a vec si prevzal pán Č.. Z obsahu jeho výpovede na položené otázky na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaného pozná na základe miestnej a osobnej znalosti z Nového Mesta nad Váhom a aj v súvislosti s prejednávanej skutkom. Nepamätá si, lebo je to dávno, či bol nejaký kontakt s obžalovaným; kde figuroval, tam je podpísaný. Nepamätá si, či obžalovaného kontaktoval telefonicky alebo osobne. Nepamätá si aké skutočnosti uviedol obžalovaný v súvislosti s prejednávanej skutkom. Obžalovaného neovplyvňoval v tom ako má k tomuto skutku vypovedať, nevie ani o kolegovi. Mal možnosť sa vyjadriť, nejaký záznam alebo zápisnicu, ktorú mohol podpísať. Ako to bolo riešené v procesnom postavení pri pánovi Č. to nevie. Nepamätá sa, či pri bol pri výsluchu obvineného. Obžalovaný uviedol, že ho telefonicky kontaktoval svedok s tým, že aby sa ihneď dostavil. Obžalovaný došiel na bicykli na štvrté poschodie, kde mu svedok povedal, že asi pôjde do väzby, lebo F. tvrdí, že bol s ním kradnúť. Obžalovaný uviedol, že ho prosil, aby to vybavil po telefóne, aby mu zavolať, nech ho nedáva do väzby, že spraví čo chce, že to zoberie to na seba. Obžalovaný uviedol, že svedok nebol pri výpovedi, kde ho pán Č. ovplyvňoval.

Z obsahu výpovede svedka F. Č. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalobe porozumel a k obžalovanému je bez príbuzenského pomeru. Z obsahu jeho spontánnej časti výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že pracoval na Obvodnom oddelení PZ Nové Mesto nad Váhom na skrátenej vyšetrovaní. B. F. sa ku skutku priznal, vykonali prehliadku výpovede na mieste, uviedol, že krádež spáchal s B. B.. V tom čase sa nepodarilo zohnať B. B., lebo sa vytratil ako sa to prevalilo. Vznieslo sa obvinenie. B. F. sa priznal. Cez kriminálnu políciu sa podarilo zohnať B. B., ktorý sa ku skutku priznal, pričom jediným rozdielom bolo, že zámok nevylomil. Obaja obvinení sa priznali ku skutku bez nátlaku, vypovedali spontánne. Sťažnosť alebo námietku nezaznamenal k protokolácii výsluchov. Zápisnice boli podpísané, obvinení boli poučení o svojich právach. Nemá vedomosť, že by niekto iný vykonával nátlak na obžalovaného. Všetko prebehlo štandardne, neboli žiadne problémy, nikto sa nesťažoval. Ako prvého vypočúval B. F., neskôr obžalovaného, ale nevie s akým časovým odstupom. Obžalovaný uviedol, že nič z toho, čo uviedol svedok nie je pravda.

Z obsahu výpovede svedkyne M. V. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalobe porozumel a k obžalovanému je bez príbuzenského pomeru. Z obsahu jeho spontánnej časti výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že vyplácala čo vykúpil pán Q.. Pán Q. jej dal výkupný lístok a ona podľa cenníka vypočítala sumu, ktorú treba vyplatiť. Obžalovaného pozná z videnia. nevie ako často tam chodil, lebo sa tam premlelo veľa ľudí. Nepamätá si čo presne bolo 12.09.2012, lebo vtedy dostala výpoveď k 01.10. Potvrdila výdajku zo dňa 12.09.2012.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ 15 krát súdne trestaný. Naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28.11.2011, právoplatný dňa 17.04.2011, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a bol mu za to uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/169/2010 vyplynulo, že obžalovaný bol trestným rozkazom zo dňa 16.11.2010 uznaný za vinného z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Trestného zákona, právoplatný dňa 14.12.2010, pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody.

Ďalej boli vykonané i ďalšie listinné, obrazové dôkazy a prečítané znalecké posudky ako je to uvedené v Zápisnici z hlavného pojednávania zo dňa 17.01.2014.

* * * * *

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný spoločným konaním s B. F., ktorý v čase konania hlavného pojednávania je právoplatne odsúdeným ako spolupáchateľ za skutok, kladený obžalovanému obžalobou za vinu. Obžalovaný sa v prípravnom konaní k spáchaniu žalovaného skutku priznal, na hlavnom pojednávaní však poprel jeho spáchanie. Dôvod zmeny výpovede odôvodnil obžalovaný tým, že sa mu príslušníci polície vyhrážali väzbou, ak sa neprizná a jeho zápisnicu o výsluchu obvineného v prípravnom konaní spísali podľa výpovede F.. Ďalej na svoju obranu uviedol, že B. F. stretol, keď išiel do X. a B. F. ho požiadal, aby mu pomohol v zberných surovinách. Obžalovaný je zo spáchania skutku usvedčovaný predovšetkým výpoveďou B. F., ktorý podrobne uviedol ako ku skutku došlo ako aj to, že iniciátorom krádeže bol práve obžalovaný. Ďalej je spáchanie skutku preukázané Zápisnicou o previerke výpovede B. F. na mieste zo dňa 03.10.2012 a nepriamo výpoveďou poškodeného F. P. a jeho trestným oznámením, z ktorých vyplýva, že jeho kovový kontajner bol vykradnutý vlámaním, bol riadne uzamknutý, visací zámok bol vylomený a boli mu odcudzené medené trubky a bojler, a ďalej výpoveďami svedkov X. Q., J. B., ktorí potvrdili, že v zberných surovinách boli v inkriminovaný deň spolu B. F. a B.Š. B. odovzdať bojler a medené trubky. Obrana obžalovaného založená na tvrdení, že bol k výpovedi prinútený hrozbou väzby a jeho výpoveď z prípravného konania vychádzala z výpovede F., je vyvrátená výpoveďami svedkov F. Č. a L. A.. Výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní vyhodnotil súd ako účelovú, motivovanú snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok a to vzhľadom na výpoveď svedkov F. Č. a L. A.. K uvedenému záveru súd dospel tiež na základe toho, že výpoveď obžalovaného už v prípravnom konaní obsahuje prvok obhajoby, ktorým sa snažil obžalovaný zmierniť dôsledky svojho protiprávneho konania. Uviedol, že visací zámok nevylomil, lebo zamknutý, čím by vlastne nenaplnil skutkovú podstatu prečinu krádeže vlámaním, čo si istotne ako skúsený recidivista majetkovej trestnej činnosti bol vedomý. Na strane druhej z výpovede poškodeného a svedka B. F. vyplynul záver, že visací zámok bol uzamknutý, bol vylomený a následne bol kontajner vykradnutý. Súd tiež v rámci hodnotenia vykonaných dôkazov, že poškodenému bol odcudzený bojler vážiaci 40 kg, čo pri fyzických parametroch B. F., ktorý je nízkej postavy, nie je hmotnosť, s ktorou by sám dokázal ľahko manipulovať, vyniesť z budy, naložiť na káru, odvieŕť do zberných surovín a pri tom zachovať takú rýchlosť vykonania krádeže, aby eliminoval časovú požiadavku kladenú na každú krádež teda, že musí byť vykonaná rýchlo, aby nebol páchatel' prichytený pri čine, zvlášť ak ide o krádež za bieleho dňa ako v tomto prípade. Svedok B. F. neoznačil iného spolupáchateľa ako obžalovaného. Účelovosť obrany obžalovaného súd vidí i v tom, že obžalovaný v priebehu trestného stíhania vedeného proti jeho osobe nepodal sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, nepodal žiadnu sťažnosť na postup polície ani proti protokolácii jeho výpovede v prípravnom konaní. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd vyhodnotil výpoveď obžalovaného z prípravného konania za zákonnú vykonanú v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku o výsluchu obvineného.

S poukazom na vyššie vykonané dôkazy, po ich dôkladnom vyhodnotení, a to jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, a s poukazom na vyššie uvedené úvahy, ktorými sa súd spravoval pri ich hodnotení, je skutkový stav veci preukázaný tak ako je popísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by jeho trestnoprávnu zodpovednosť vylučovali alebo zmierňovali. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaný B. B. si spoločným konaním s B. F. prisvojil cudziu vec, ku ktorej nemal žiadne vlastnícke právo, tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním tak, že násilím prekonal prekážku, ktorá má zabrániť vniknutiu nepovolaným osobám, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený. Naplnenie kvalifikačného znaku spočívajúci v zákonom stanovenej požiadavke, aby bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch čin odsúdený, je preukázaný právoplatným Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/169/2010 - 103 zo dňa 16.11.2010, právoplatný dňa 14.12.2010.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené súdom podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný úmyselne, keď obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti chránený Trestným zákonom, ktorým záujem spoločnosti na ochrane majetku fyzických a právnických osôb.

Pri výmere trestu súd prihliadol na závažnosť spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. U obžalovaného súd neidentifikoval žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Zistil však jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, ktorá spočíva v predchádzajúcich právoplatných odsúdeniach obžalovaného súdmi Slovenskej republiky, ktoré nie sú osvedčené ani zahladené. Ide o odsúdenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 1T/56/2010 a 1T/168/2011 a Okresného súdu Trnava 30T/19/11. Súd dospel k záveru, že v prípade obžalovaného je zákonné, dôvodné a vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu a aj primerané uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaný bol niekoľkokrát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť a to nepodmienečnými trestami odňatia slobody. Ide o skúseného recidivistu majetkovej trestnej činnosti. Súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona ako nepodmienečný vo výmere 16 mesiacov pri prevahe priťažujúcich okolností (§ 37 písm. m) Trestného zákona), čo je zvýšená dolná hranica trestu odňatia slobody postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 a ods. 8 Trestného zákona. Súd upravil dolnú hranicu trestnej sadzby tak, že zvýšil dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, vypočítanú z rozdielu medzi hornou hranicou a dolnou hranicou trestnej sadzby (§ 38 ods. 8 Trestného zákona) uvedenej v ustanovení § 212 ods. 3 Trestného zákona. Jednu tretinu predstavuje výmera 10 mesiacov, ktorá je súčasne aj dolnou hranicou trestnej sadzby. Nakoľko obžalovaný pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zaradil ho súd pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti uložený trest zohľadňuje spôsob spáchania trestného činu, osobu obžalovaného ako aj skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti. Predchádzajúce odsúdenia nevedli u obžalovaného k naplneniu účelu sledovanému Trestným zákonom, čiže k jeho výchove na riadneho občana, ktorému by nebolo zaťažko dodržiavať právny poriadok, viesť riadny život, byť zamestnaný a živiť sa poctivou prácou. Súd vzhľadom na osobu obžalovaného, ako aj jeho trestnú minulosť, majúci na zreteli povahu žalovanej trestnej činnosti, spôsob jej spáchania, nezistil žiadne okolnosti vylučujúce protiprávnosť činu alebo ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby. Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, na okolnosti prípadu, na jeho osobný prístup k právnemu systému a vzhľadom na nízku mieru sebareflexie vlastného konania za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Súčasne je súd toho názoru, že druh a výmera trestu dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

O náhrade škody súd nerozhodoval, pretože poškodený F. P. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že si náhradu škody neuplatňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony

obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.